

Коляда Н. М. Молодіжний працівник як реалізатор соціальної політики на регіональному та місцевому рівнях / Н. М. Коляда // Всеукраїнський науково-практичний семінар «Права дитини». – Умань, 2018. – С. 33–36.

Коляда Н. М., д.пед.н., проф.,
завідувач кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи,
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

МОЛОДІЖНИЙ ПРАЦІВНИК ЯК РЕАЛІЗАТОР СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ ТА МІСЦЕВОМУ РІВНЯХ

Одне із основних завдань цілісної соціальної політики полягає у створенні та забезпеченні реальних умов для всебічного розвитку кожної молодої людини, максимальному її залученні до політичного, соціально-економічного та духовного життя суспільства. Завдання ж педагогічної науки, вищої школи – актуалізація багатоаспектної проблеми молодіжної роботи як нового стратегічного напрямку соціальної політики – і не лише на концептуальному рівні.

Тому сучасність висуває ряд вимог щодо підвищення ефективності соціальної роботи з молоддю, серед яких – оновлення змісту підготовки, зосередження уваги на усвідомленні досвіду минулих років; врахування вікових особливостей та прав молодих людей, формування умінь вибору змісту роботи, планування і т.п. На порядку денному – формування справжнього соціально компетентного організатора молодіжної роботи, розробка ефективних моделей та механізмів підготовки кадрів для означеної сфери соціальної роботи з урахуванням адекватних особливостям часу орієнтацій та інтересів молоді, а також соціально-політичної ситуації в країні і світі (Генеральна Ассамблея ГО «Національна молодіжна рада України», м. Київ 3-4 лютого 2018 р.) [1].

Прикладом інноваційного підходу до молодіжних проблем загалом та підготовки молодіжних кадрів є новий реформаторський проект Закону

України «Про молодь», розроблений групою народних депутатів спільно з Міністерством молоді та спорту, UNICEF і експертами Реанімаційного пакету реформ. На думку сучасників, новий законопроект здатен суттєво змінити молодіжну політику України. Він може змінити філософію молодіжної політики України, починаючи від структури молодіжних організацій, закінчуючи питаннями фінансування [4].

Український законопроект про молодь розробляли на основі молодіжних законів європейських країн. І тому він може змінити ситуацію, у випадку прийняття. Щоб визначити, наскільки пріоритетною є молодіжна політика для держави, достатньо подивитися, як вона фінансується. Наприклад, у Німеччині, де майже сто років тому був ухвалений закон про молодь і діє досі, тільки з федерального бюджету виділяється більше 400 мільйонів євро на рік – це приблизно по 33 євро на одну молоду особу. Приблизно так само – у Великій Британії чи Фінляндії. У нас ситуація така, що на рік виділяється менше 1 гривні на одну молоду людину. Це не освітні кошти, а саме ті, які йдуть на реалізацію молодіжних ініціатив. На думку сучасників, новий законопроект здатен суттєво змінити молодіжну політику України [4].

Проект Закону України «Про молодь» визначає основні поняття, мету та завдання, основні принципи і напрямки реалізації молодіжної політики в Україні, основні правові процедури та гарантії реалізації прав молоді, основи державної підтримки молоді та її участі в житті держави, участь молоді в розробці та реалізації молодіжної політики, особливості організаційних і правових засад утворення та діяльності організацій, які працюють із молоддю, основні підходи до вивчення, розробки і реалізації молодіжної політики на всіх рівнях та визначає заходи для її здійснення, створення умов для підтримки молоді та розвитку її потенціалу, інфраструктуру молодіжної політики та загальні засади фінансування заходів щодо її реалізації.

Заслужують на увагу новітні підходи до молодіжної роботи – комплексу заходів молодіжної політики, що орієнтовані на молодь та проводяться разом із молоддю і для молоді засобами неформальної освіти у вільний для молоді час,

спрямований на надання можливості молоді розвиватись самостійно; ці заходи також націлені на покращення умов особистого і соціального розвитку молодих осіб відповідно до їхніх потреб та можливостей, сприяють їхньому духовному та фізичному розвитку [2].

Особлива роль у підвищенні ефективності молодіжної роботи відводиться підготовці спеціалістів нової доби – молодіжних працівників (стаття 23). Передбачається, що органи державної влади та місцевого самоврядування для розвитку на місцях молодіжної інфраструктури надають всебічну підтримку установам та організаціям, які готують молодіжних працівників та інших фахівців із роботи з молоддю, зокрема членів молодіжних рад, керівників молодіжних центрів та організацій, які відіграють найважливішу роль у житті суспільства на місцевому і регіональному рівні [2].

Напрями діяльності молодіжного працівника: реалізація державної молодіжної політики на регіональному та місцевому рівнях; забезпечення взаємозв'язку державних органів регіонального і місцевого рівнів у процесі реалізації державної молодіжної політики; забезпечення і розвиток взаємозв'язку державних органів, молодіжних об'єднань та неформальних молодіжних спільнот на регіональному і місцевому рівнях; сприяння координації роботи молодіжних колективів та об'єднань; участь у розробці й реалізації молодіжних проектів та програм; надання консультаційної допомоги підліткам, молоді, молодим сім'ям (профорієнтаційної, правової, соціальної, психологічної, оздоровчої та ін.); моніторинг інформації про становище молоді в регіонах (формування «соціальних паспортів» різних груп молоді) [3].

В Україні прикладом новітнього підходу до підготовки кадрів є програма «Молодіжний працівник», реалізація якої розпочалася у 2014 році за підтримки Програми розвитку ООН України та у співпраці з Міністерством молоді та спорту України й Державним інститутом сімейної та молодіжної політики. Впровадження Програми «Молодіжний працівник» в Україні – це унікальна можливість підвищити професійний рівень представників державних службовців та громадських об'єднань, які працюють з молоддю, що сприятиме

збільшенню кількості молоді, яка бере участь у формуванні молодіжної політики, та посилить на загальнодержавному рівні взаємодію державних та молодіжних громадських інституцій щодо соціального становлення молоді. На сьогодні програма «Молодіжний Працівник» є частиною Реанімаційного пакету реформ молодіжної політики в Україні. Молодіжний Працівник є одним з пріоритетів Державної цільової Програми «Молодь України 2016-2020». У державному та місцевих бюджетах передбачені кошти на реалізацію Програми. Розпочався процес офіційного визнання понять «молодіжна робота» та «молодіжний працівник» [3].

Отже, сучасна практика свідчить про цілий ряд актуальних проблем, пов'язаних із підготовкою та формуванням професійних якостей та соціальних компетентностей соціальних працівників – майбутніх реалізаторів молодіжної політики. Зокрема, практика свідчить про недостатність існуючих форм професійної підготовки, які на сьогодні в основному обмежені академічною підготовкою спеціалістів соціальної та соціально-педагогічної сфери у вищих закладах освіти. Сучасність потребує ширшого розповсюдження нетрадиційних, інноваційних форм формування кадрового потенціалу у галузі молодіжної роботи як стратегічного напрямку соціальної політики в контексті реалізації реформаторського проекту Закону України «Про молодь».

Список використаних джерел

1. Генеральна Асамблея ГС «Національна Молодіжна Рада України» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://nycukraine.org/news/generalna-asambleya-gs-natsionalna-molodizhna-rada-ukrayini.html>.
2. Закон України «Про молодь» (проект) [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc>.
3. Програма «Молодіжний працівник» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://youth-worker.org.ua/about/>
4. Ткачук Я. Новий закон про молодь: гроші для юнацьких ідей [Електронний ресурс] / Яніна Ткачук. – Режим доступу :

<http://styknews.info/novyny/sotsium/2016/11/30/novyi-zakon-pro-molod-groshi-dlia-iunatskykh-idei>.